

Hrádocký prameň

Marec 2016, číslo 12

Žid 5,7: „Ježiš v dňoch svojho pozemského života silným hlasom a so slzami prednášal prosby a modlitby tomu, ktorý ho mohol zachrániť pred smrťou, a bol vypočutý pre svoje podrobenie sa Bohu.“

Ked' vo svojom živote zažívame bolesť a utrpenie, čo to s nami robí? Ako reagujeme na bolesť, smútok, utrpenie? Častou reakciou je to, že sa v nás čosi pohne a my vzbĺkneme hnevom, najmä však, keď sa nám deje niečo neprávom. Naše vnútro je čímisi zožierané, ak sa krivda a utrpenie dotýkajú tých, ktorých milujeme. Zdá sa, že nič nespôsobuje väčšiu bolesť, ako vidieť trpieť tých, ktorých milujeme. Veľmi nás bolí srdce, keď nemôžeme nijak pomôcť, len sa nečinne prizerať, ako naša milovaná osoba trpí. Tento pohľad zvierá naše srdce. Je možné s tým niečo robiť, alebo je takýto pocit pre nás ako obrovský kameň, s ktorým nemôžeme ani hnúť? Verím tomu, že je Božie slovo pre nás východiskom i správnu, či potrebnou odpoveďou.

Z toho, čo poznáme o Ježišovom živote, môžeme aspoň trochu tušiť, aký ťažký bol Jeho príbeh pred i potom, ako bol zajatý v Getsemanskej záhrade. Autor listu Židom kladie v uvedenej stati ohromný dôraz na ľudskú stránku Ježiša ako veľkňaza. Aby mohol pred Bohom plnohodnotne zastupovať ľudí, musel byť plnohodnotným človekom. Nie človekom len akoby na oko, ale skutočným. To, že pretrpel mnoho vecí a videl utrpenie mnohých, Ho viedlo k súcitu. Aby mohol mať súcitu s útrapami ľudí, On sám musel mať na nich účasť. Sám na vlastnom živote musel zakúsiť bolesť i utrpenie, aby mohol spolu cítiť s tými, ktorí prechádzajú určitou cestou bolesti.

V 1M 6,5-6 je napísané: „Ked' však Hospodin videl, že skazenosť ľudí na zemi bola veľká a že všetko zmýšľanie ich srdca bolo ustavične zlé, Hospodin oľutoval, že učinil človeka na zemi a zbolelo Ho srdce.“ V týchto veršoch vidíme, že Pána Boha bolí srdce, keď sa človek stane otrokom hriechu a nechce sa z neho vymaniť. Zároveň bolo ťažké pre Pána Boha pozeráť sa na to, ako sa ľudia navzájom ničia a ako ničia seba samých a pritom otročia diablovi. Po potope vidíme, ako sa Boh snaží láskou viesť ľudí k pokániu a k dobrému životu, ako ich chce aj skrze prorokov navrátiť k prameňu lásky, ktorým je On sám. Ľudia boli však natoľko zaslepení a spútaní diablom, že nechceli žiť v Božej láske. Prečo? Či preto, že si taký život nevedeli predstaviť? Alebo preto, že nevedeli, nechceli zmeniť svoj zaužívaný spôsob života? Neviem. Viem však to, že sa Boh stal človekom. Láska sa stala človekom. Táto Láska má meno

Ježiš. Keď si čítame evanjeliá, krátky životopis Pána Ježiša, môžeme vidieť, že sa Ho utrpenie dotýkalo veľmi osobne. A to nielen vlastné, ale aj utrpenie iných.

Videl, ako veľmi sa trápia ľudia, ktorí sú sužovaní diablom, či už skrze rôzne choroby, utrpenie, závislosti, posadnutosti, hriechy. Videl ich trápenie a cítil ich bolesť. Odlúčenie od Hospodina (a Jeho kráľovstva) a zároveň poviazanosť diablom, ktorá sa prejavovala rôznymi spôsobmi, spôsobovali veľkú túžbu po návrate do vzťahu so živým Bohom. Čím silnejšia bola túžba, tým väčšia bola bolesť, keď diabol nechcel pustiť. Keď Pán Ježiš poznal tento stav človečenstva, s ktorým sa stretával každý deň, bolelo ho srdce. Dobré to vyjadril Tomáš Kempenský, že bez bolesti nemožno žiť v láske. Áno, Pán Ježiš vedel, že sa bez lásky nedá žiť, ale takisto poznal, že sa bez bolesti nedá milovať. Bolesť srdca pre stratených a diablom zotročených ľudí bola taká veľká, že ju bolo ťažké niesť. Aj to je jeden z dôvodov, preto Boží Syn *v dňoch svojho pozemského života silným hlasom a so slzami prednášal prosby a modlitby* svojmu Otcovi. Volal po tom, aby Otec vo svojom milosrdenstve vzhliadol na ubiedený ľud, zachránil ho a dal mu poznať svoju lásku.

Verím tomu, že Ho Otec v každej modlitbe posilnil, aby aj v tých rôznych ťažkostiach, odmietnutiach, nepochopení a ľudskej sebeckosti zostal verný svojmu poslaniu a aby láskou vyslobodzoval každého človeka. Ježiš konal, Otec posilňoval. Láska Božia sa dotýkala ľudského srdca, vyslobodzovala z rôznych neuhov a privádzala do Božieho kráľovstva.

Niekedy bola Božia láska taká silná, že sa niektorí rozhodli odmietnuť, ba čo viac, rozhodli sa ju zabiť. Elán v jednej zo svojich piesní spieva: Jedenáste prikázanie: lásku nezabiješ! Opak sa stal pravdou. Ľudia zabili Lásku, keď Ježiša poviesili na kríž. Pre mňa je zarážajúce a v pohľade na vlastný život zostávam stáť v zahanbení, keď vidím, že bol Ježiš ochotný v pokore a tichosti položiť aj svoj život za tých, ktorých miloval, že miloval aj napriek neprijatiu a odmietnutiu.

Pre Jeho vernosť láske Ho Otec nenechal ležať v hrobe, ale Ho vzkriesil k životu. Takto Boh dokázal celému univerzu, že Jeho láska je silnejšia než čokoľvek. Že je silnejšia než ľudská bolesť, odmietnutie, ba dokonca je silnejšia než smrť.

Dnes sa pýtam: Čo táto Božia láska znamená pre teba? Ako premieňa tvoj život? Vieš aj ty milovať takouto láskou, láskou, ktorá je silnejšia než čokoľvek? Spolu cítiš s tými, ktorí sú klamaní a držaní diablom? Bolí ťa srdce kvôli nim, kvôli stavu, v akom sa nachádzajú? Nevládzeš niesť bolesť iného, lebo sám máš

príliš veľa bolesti? Chcem ti povedať, že bolesť druhých nám pomáha niest' našu vlastnú. Chcem ťa uistiť, že je Božia láska je vždy väčšia, než akákoľvek tvoja bolesť. Láska bez bolesti neprežije a ty ju potrebuješ niest' ďalej. Nevládzeš? Potrebuješ robiť presne to, čo robil Boží Syn: silným hlasom a so slzami prednášať svoje prosby Tomu, ktorý nechráni pred každou bolesťou, ale chráni v každej bolesti. Potrebuješ svojim srdcom hlasno volať po tom, aby Boh zasiahol svojou láskou toho, pre koho ťa bolí tvoje srdce. Boh, ktorý miluje aj teba, pretvorí tvoj bolestný výkrik na modlitbu a bolesť na úkon lásky.

Michal Belanji

„Ježiš Kristus vstal z mŕtvych!“

*V predstave, zavčás rána,
tiahnem do záhrady,
kde boli Krista Pána
do hrobu položili...
...no hrob bol prázdny...
Zostala som pri ňom
rozmyšľať o tom,
ako by som chcela aj ja byť
do svedkov Pánových zaradená...
...ako som uvažovala o tom,
odrazu čujem hlas muža
vo skvejúcom sa rúchu anjela.
A hľa, i tie ženy, čo prišli,
aby Pánovo telo pomazali voňavými
vecami...
„Niet Ho tu, ved' vstal!“
Rozpamätajte sa, ako vám povedal,
keď bol ešte v Galilei, že Syna
človeka vydajú hriešnym ľuďom
do rúk...
Či Kristus nemusel trpieť
úzkosti a hrôzy múk!
„Je tretí deň!“
Kristus Pán z mŕtvych vstal,
ako bol povedal.
A ja?*

*Nesmierne sa teším
a radujem, Pánovo vzkriesenie
všetkým zvestujem!
Kristus vstal z mŕtvych!
Naozaj vstal!*

Stretnutie so Vzkrieseným. Aká neuveriteľná vec! A predsa taká skutočná! Koľko ľudí sa naozaj stretlo so vzkrieseným Ježišom . Medzi prvými boli ženy, ktoré našli prázdny hrob a stretli anjela, ktorý im oznámil, že Pán Ježiš je vzkriesený. Poveril ich, aby to oznámili učeníkom. Úžasná správa!

Dnes je adresovaná aj nám, bratia a sestry. Vzkriesený Ježiš prichádza ku mne aj ku tebe, milý brat, milá sestra, len potrebuješ mať otvorené oči a bdelé srdce. Uvedomiť si, že trpel aj za nás a pre naše hriechy a slabosti položil svoj život. Aj napriek našej biede máme nádej v Kristovi, ktorý je Víťaz. Ponúka nám svoju milosť a spasenie. Veríme Božiemu programu spasenia prostredníctvom Ježiša Krista? Veríme v Kristovo víťazstvo nad peklom, hriechom a smrťou? Veríme, že večnosť môžeme stráviť spolu s Ním? Alebo si zariadime život po svojom, bez Ježiša?

Prajem Vám jediné: aby ste si všetci vybrali správne!

Deň vzkriesenia!

Naplňme ho svetlom, národy!

Ježiš nás previedol

zo smrti do života,

zo zeme k nebu.

Nech plesajú nebesá

a raduje sa zem.

Haleluja.

Mária Macková

Veľkonočné zastavenia

Cesta k pochopeniu a prijatiu Veľkej noci býva občas kľukatá. Človek potrebuje poznať historické fakty, ale i dozrieť a prijať toto posolstvo vierou. Na mojej ceste poznávania som sa zastavila pri niekoľkých míľnikoch.

Vyrastala som v dobe, keď sa na školách bežne nevyučovalo náboženstvo a ani v rodinách nebola náboženským témam doba príliš otvorená. Mala som však šťastie, že ma moji rodičia podporovali v navštevovaní detskej besiedky. Tam sa pre mňa začal skladať príbeh o Ježišovi Kristovi. Spoznávala som Jeho život a skutky, narodenie a smrť, cez farebné obrázky, ktoré sme pripínali na flanelovú látku na tabuli. Bola to cesta prijatia historického Ježiša. To duchovné prijatie a pochopenie prichádzalo postupne.

U nás doma mal starký drevársku dielňu. Celý dom tak vydával zvláštnu melódiu, ktorú bolo počuť od rána do večera, od pondelka do soboty. Keď dom stíchol, vedeli sme, že je nedeľa. Stávali sa však aj pre mňa záhadné veci, keď stroje stíchli a nedeľa nebola. Tak som cez tento pracovný pokoj začala vnímať, že nastal asi dôležitý deň. Stroje stíchli, hoci slnko ešte nezapadlo. V ten deň starkí i moji rodičia, krstní rodičia, ockove sesternice s rodinami všetko nechali tak a vydali sa z domu preč. Spočiatku sme sa takéhoto dňa nevedeli dočkať, lebo takmer z celej ulice sa vytratili dospeláci a my sme sa mohli minimálne

jednu hodinu naháňať po lúke bez akéhokoľvek dozoru dospelých. Časom som si však začala uvedomovať, že toto je asi významný deň, keď sa všetci vytratia zo svojich domovov a svorne, ako rodina, idú preč. Zvedavosť ma zaviedla k rodičom, aby som sa opýtala kam idú a prečo tam idú. Hovorili mi, že je veľkonočný čas a idú do kostola na spoveď. Videla som, že je to pre nich dôležité a začala som mať túžbu patriť medzi nich, vykročiť z domu spolu s nimi. Fascinovalo ma, že sa vedia zjednotiť, nechať povinnosti a robotu okolo domu a ísť do kostola. Všetci spolu. Po confirmácii som hrdo pridala svoje kroky k ich krokom. Hoci som už vyrástla z detských topánok, snažím sa toto prežité uchovať vo svojej rodine, priviesť svoje deti k spovedi, či k Božiemu požehnaniu, ísť spolu, ako rodina Božích detí. Nie z úcty voči svojim predkom, alebo z tradície, ale z vd'aky, že mi takouto cestou Pán Boh otvoril oči a ukázal dôležitosť takejto chvíle i to, že treba odložiť svoje starosti a povinnosti, zastaviť sa a prijať to, čo On ponúka: draho vykúpenú príležitosť očistiť svoje hriechy. Ukázal mi, čo je v živote dôležité.

Druhým mojím zastavením bolo, že som nerozumela tomu, že všetky sviatky v roku majú pevne stanovený termín v kalendári, len s Veľkou nocou je to iné a nemá svoj pevný dátum. Dlhšie som si s tým lámala hlavu. Neboli možnosti ako dnes, ani internet, ani množstvo múdrych kníh. Jediná možnosť bola – niekoho sa opýtať. V rodine mám uja, ktorý je farárom. Farárov som vtedy vnímala ako vzdelané osobnosti, takmer nedotknuteľné, ktoré by som asi nemala zaťažovať svojimi malichernosťami, preto som odvahu naberala veľmi dlho. Som rada, že som to prekonala a dnes viem, že aj farári sú milí ľudia, ochotní sa s nami porozprávať. Pamätám si na tú chvíľu. Stála som v záhrade a pozerala mu do očí a myslela, že hľadím takmer do neba. Bola som malá a môj ujo sa mi zdal taký veľký. Pamätám sa, že sa usmial a vysvetlil mi, že veľkonočné sviatky sú jedni z najstarších sviatkov na svete. Nepriamo nadväzujú na židovskú veľkú noc – Paschu. Židia si každoročne pripomínali vykúpenie z egyptského zajatia. Veľkonočný baránok bol symbolom tohto vyslobodenia. Krvou baránka potierali veraje dverí a tak boli uchránení pred poslednou egyptskou ranou. Ich prvorození nezahynuli, faraón ich prepustil a oni, spolu s Mojžišom, mohli putovať do zaslúbenej zeme. Po vyslobodení, v zmysle prorociev, čakali na Spasiteľa. Ježiša Krista však neprijali ako svojho Spasiteľa. Čakali kráľa a vysloboditeľa - ale takého, ktorý bude vládnuť v paláci a s vojskom tu na zemi. Kresťanská Veľká noc je pre nás milosťou. Boli sme zachránení od večnej smrti, je oslavou Kristovho zmŕtvychvstania. Symbol baránka ostal – je ním Ježiš Kristus, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta a ktorého krv nás zachránila od večnej smrti. Veľká noc sa v kresťanských cirkvách slávi prvú nedeľu po prvom splne mesiaca po jarnej rovnodennosti. Toto pravidlo bolo dané už na nicejskom koncile v roku 325.

Tretie moje zastavenie sa týkalo veľkonočných pašií. Zo začiatku to bola pre mňa spleť informácií a občas som nevedela, či ide o meno mesta, pohoria alebo človeka. Po konfirmácii sme sa dostali do iného „levelu“. Ako čerství konfirmandi sme pašie začali čítať v kostole, spolu s p. farárom. Spolu sme to nacvičovali a rok čo rok sme sa pri čítaní stretali tí istí ľudia. Pamätám si, že sme sa časom začali sústreďovať viac na artikuláciu, prednes, pauzy – v dobrej viere - aby to bolo ľudom zrozumiteľné a aby to nebola povrchne odvedená práca. Začala som si klásť otázku, či je vôbec možné nanovo prežiť a precítiť veľkonočné posolstvo v pašiách, keď to bola už akási rutina, každý rok vždy tie isté vety, ktoré som poznala takmer naspamäť? Keď sme sa presťahovali do Liptovského Hrádku, bola som veľmi milo prekvapená, koľko ľudí je ochotných slúžiť čítaním pašií. Vždy sa striedal niekto iný. Muži so ženami, mladí so staršími, rodičia s deťmi a úžasné bolo, keď som spolu počula bývalých dozorcov: br. Šenšela a s. Vrbičanovú. Boli to vždy neopakovateľné spojenia. Začala som sa na veci pozerat' ináč, vnímať veľkonočný príbeh z inej perspektívy, započúvať sa a zamerať sa na to, že hovorí k nám Boh živými slovami, že si vie do služby povolať široké spektrum ľudí. Keď som v Liptovskom Hrádku čítala pašie ja, už to nebola tá rutina, ktorá sa vo mne rokmi tvorila. Cítila som veľký rešpekt voči Pánu Bohu i ľudom, ktorým má byť Božie Slovo zvestované. Dnes vidím, že každý rok sa dá na veľkonočnom posolstve objaviť niečo nové, zaujímavé, to, čo človek doteraz nebol schopný vnímať. Dá sa to, keď to človek prijíma s vierou a nechá Pána Boha v sebe pôsobiť. Uvedomila som si, že Boh hovorí priamo do môjho života: poukazuje na moje nedostatky a zlyhania, vystríha ma pred tým, aby som nepatrila k ľuďom, ktorí sa dajú podplatiť, ktorí sa posmievajú, vyvyšujú, či zapierajú Krista. Zároveň mi ukazuje, aká milosť mi bola daná. Stačí prísť a prijať. Ponúka spasenie – už dnes. Keď si toto uvedomujem, viem, že to nie je zaprášený príbeh spred niekoľko tisíc rokov, ale posolstvo, ktoré živým spôsobom vstupuje do našich životov a formuje ich.

-zk-

Udalosti v našom cirkevnom zbore

Dňa 21.2.2016 sme na Službách Božích mali možnosť prežiť výnimočnú udalosť. Spolu sme sa mohli zúčastniť krstu a konfirmácie. Tešíme sa o to viac, že šlo štyroch mladých dospelých, ktorí našli cestu k Pánu Bohu. Prinášame ich svedectvá viery, tak ako ich vyznali pred nami a pred živým Pánom Bohom práve na týchto výnimočných Službách Božích.

Pána Ježiša som spoznal pred dvomi rokmi na dorastovej chate v Račkovej doline. V sobotu večer som počúval tému a uvedomil som si, aký som hriešny. Tak som vyznal svoje hriechy Pánovi Ježišovi. Cítil som veľkú milosť, keď som Mu odovzdal svoj život. Teraz tiež prežívam veľkú radosť s Ním.
Samko Šoltés, krst

Pána Ježiša som spoznal pred rokom cez jedného dobrého kamaráta, ktorý ma pozval na koncert americkej kresťanskej skupiny, kde som pocítil v srdci, ako mi Pán Ježiš dával nádej, že ma volá k sebe do Jeho milosrdenstva. Na koncerte som cítil, že mi Pán Ježiš chce niečo povedať – aj povedal: „Verím, že budeš mojim synom.“ Potom, asi pred štyrmi mesiacmi som sa sám vybral do kostola, otvoril som dvere a videl som tam mládežníkov, ktorých som ešte dobre nepoznal. Cítil som sa ako nový člen mládeže. A na záver chcem povedať, že i naďalej chcem s Pánom Ježišom spoznávať nové veci.

Roman Rajniak, krst

Pána Boha som spoznala ako malé dieťa, ktoré navštevovalo katolícky kostol a príjemné detské omše plné spevu a príbehov o živote Ježiša. Môj vzťah s Bohom však ochladol v období puberty. Tým nehovorím, že ma Boh nesprevádzal, ale to, že som Ho do svojho srdca nepúšťala, odmietala. Dnes viem, že len vďaka Božej pomoci som taký človek, aký som. Pán Boh mi denne pomáha, denne mi dáva najavo, že bol tu pre nás, je a vždy bude. Denne som plná sily. Len vďaka Tebe, Bože. Preto som tu dnes, aby som priznala to, čo skutočne cítim. Je to evanjelická cirkev, ako v srdci, tak dnes už aj na papieri.

Zuzka Otiepková, prestup do ECAV a konfirmácia

Pána Ježiša som spoznal cez lásku, cez lásku svojej matky, mojej rodiny, ľudí mne blízkych, priateľov a známych. Spoznal som Ho aj cez pomoc, pomoc mne v ťažkých chvíľach, v chorobe, skúškach. Ale aj cez pomoc svojim blízkym. Spoznal som Ho aj cez utrpenie, lebo aj On sám trpel na kríži za hriechy nás všetkých. Ježiš pre mňa znamená spásu, odpustenie hriechov. Je to niekto, na koho sa obrátim, keď mi je ťažko, je so mnou aj v čase radosti. Ku viere v Boha ma priviedla najmä výuka konfirmácie, kde som prehodnotil celkovo vieru v Pána Boha a rozhodol som sa Pána Ježiša zaradiť do svojho života.

Tomáš Harman, konfirmácia

Našich nových členov vítame, vkladáme ich životy a vieru do Božích rúk a budeme veľmi radi, keď ich budeme aj naďalej stretávať medzi nami v našom cirkevnom zbore.

-zk-

Hry o život

Hneď na začiatku prázdnin 26.-29.2.2016 sa stretli mladí dorastenci a mládežníci na dorastovom campe v Račkovej doline. Názov tohtoročného tábora bol „Hry o život.“ Cieľom celej chaty bolo to, aby si mladí ľudia uvedomili, o čom v našom živote hráme a aby dorastenci prijali Pána Ježiša do svojich sŕdc, odovzdali Mu svoje životy a aby s Ním vošli do plnohodnotného vzťahu, ktorý neprestane pretrvávajúť a prehlbovať sa, ani keď sa chata skončí.

Samotná chata trvala síce iba tri dni, ale mládežníci sa jej naplno venovali už niekoľko týždňov dopredu. Nielen, že sa stretávali a pripravovali bohatý program, hry a rôzne aktivity, ale hlavne pretrvávali na modlitbách, bez ktorých by táto chata nemala ani význam. Ďakujeme Pána Bohu za to, že vypočul každú jednu modlitbu, ktorá bola k Nemu vyslaná.

Chata bola určená hlavne pre dorastencov, ktorí majú okolo 14 rokov, ale samozrejme, že na veku nezáležalo a mohol sa prihlásiť každý, kto túžil zažívať Boží dotyk, a preto sa chata hmýrila mladými ľuďmi od 8 do 25 rokov. Veľmi ďakujeme aj za sobotňajšiu návštevu starších zboru, ktorí nám poslúžili vedením chvál a slovom Božím. Tábora sa zúčastnili deti z Važca, Kráľovej Lehoty, Liptovskej Kokavy, Pribyliny, Vavrišova a Východnej. Veľmi túžime aj po tom, aby naša spolupráca s týmito zbormi nezhasla, ale ďalej pretrvávala. Veľmi dôležitým bola zvesť Božieho slova, ktoré nesmelo chýbať ani jeden deň na chate. Prvý večer sme hovorili o tom, o čo v tomto živote hráme. Hlavným

rečníkom tohto večera bol hosť z Veľkého Slavkova Vladko Maťaš. Sobotné doobedie nám Slovom poslužil náš brat Miloš Paštrnák, ktorý hovoril o našom skrytom nepriateľovi. Večer sme mali možnosť hovoriť o našom Záchrancovi z hora, ktorým je náš Spasiteľ Ježiš Kristus. Nedeľné doobedie bolo plné svedectiev a povzbudení o tom, aký je náš Pán Boh dobrý a ako koná v našom živote. Pri večernej téme znela v našich srdciach otázka: prečo človek, ktorý nie je šťastný, s tým niečo nespraví? Slovom nám poslužil Peťo Soukup, ktorý hovoril o bode zlomu. Posledné pondelkové ráno nám slovom Božím poslužil Miško Žufaj, ktorý hovoril o víťaznom živote s naším Pánom Ježišom Kristom. Veríme, že sa Pán Boh dotýkal mladých ľudí skrze tieto témy, ktoré odzneli na campe a čoskoro uvidíme ovocie.

Tento rok sa zúčastnilo chaty okolo 90 mladých ľudí. Verím, že títo mladí mohli zažiť Otcovu prítomnosť a lásku a vstúpiť do života s Ním. Žehnám každému jednému, aby mohol každý deň spoznávať to, že Pán Boh je dobrý a je stále živý. Verím, že chatou nič neskončilo a ďalej sa budeme spolu s týmito mladými ľuďmi stretávať počas celého roka, či už na dorastových stretnutiach vo svojich zboroch, alebo na spoločných dorastoch, kde sa budeme stretávať s rôznymi zbormi a budeme naďalej nadväzovať naše vzťahy a spoluprácu, ktorú sme začali na chate. Ak Pán Boh dá, radi by sme sa stretli aj na ďalšom campe v júni a pokračovali v diele, ktoré v nás náš dobrý Boh začal.

text: Simonka Čúzyová

foto: Ady Kubovčík, Luky Karabín, Roland Vdovjak

Milé deti,

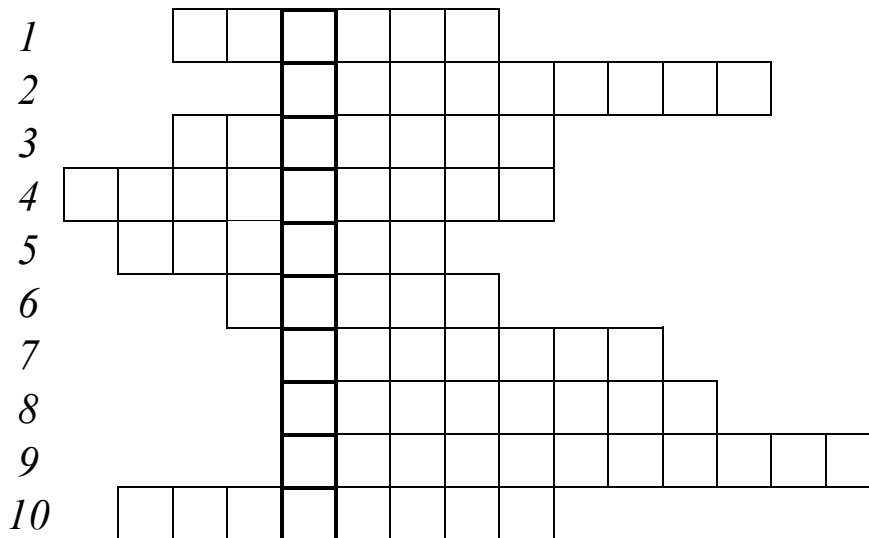
naozaj vstal Pán Ježiš Kristus z hrobu?

Veľa ľudí takto hovorilo už od prvého dňa, ako vstal Pán Ježiš z mŕtvych. Niektorí to hovoria i dnes. Možno sa tiež pýtaš, či Ježiš naozaj vstal z mŕtvych. Áno, vstal. ⁸Existuje na to veľa ³dôkazov. Niektorí ľudia hovoria, že ⁶Ježiš v skutočnosti nezomrel. Hovoria, že Jeho učeníci predstierali, že zomrel a vstal z mŕtvych. V Biblii sa však dozvedáme, že Ježišovi nepriatelia sa uistili, že Ježiš bol mŕtvy už predtým, ako zobrali Jeho telo z kríža. Tiež urobili všetko preto, aby nikto ⁴neukradol Ježišovo telo a aby nepredstieral, že Ježiš z hrobu vstal. Totiž rímska stráž stála pred vchodom do hrobky.

Potom, čo Pán Ježiš žil, videli Ho jednotlivci, malé skupiny a dokonca aj 500 ľudí naraz. ¹⁰Dotýkali sa Ho, hovorili a jedli s Ním. Mnohí z týchto ⁷svedkov boli neskôr mučení a zabití Ježišovými ⁹nepriateľmi. Ak by Pán Ježiš Kristus nebol vstal z hrobu, dobrá správa by bola iba podvod. A pre podvod by nezomierali Ježišovi nasledovníci, ale ⁵určite by si ²zachránili svoje ¹životy.

► **1. úloha: Veľkonočná tajnička**

Podčiarknuté slová správne vpíšte do riadkov:

A teraz doplňte znenie tajničky:

***Pán Ježiš Kristus vstal z mŕtvych – bol _____ ,
aby Ty si mohol žiť s Ním večne, ak Ho miluješ celým svojím srdcom.***

► **2. úľaha: Veľkonočná znakovka**

Pomocou dekodéra vylúštite slová, ktoré sú zapísané v biblickej knihe - v 1. liste Korintským v 15. kapitole:

✚ ↗ ☿ ♁ ✧ ~ ♁ ~ ☼ ↗ ☒ ☐ ☐ ✕ ↗ ☒ naše

♥ ↗ ☿ ☒ ☐ ♥ ♁ podľa Písem ✓ ▪ 7 ☐ pochovaný

✓ v tretí deň ▪ 7 ☐ vzkriesený podľa Písem...

A ✓	N **
B ▪	O 7
C ☐	P ✕
D ✚	Q ☼
E ☒	R ↗
F ♪	S ♁
G ☿	T ✧
H ♥	U ~
I ☿	V ☐
J ☐	W \
K ✚	X ✕
L ☐	Y ♁
M ☼	Z ✕

Symboly Veľkej noci, ako sú maľované vajíčka, zajačiky, kuriatka, šibanie a polievanie dievčat nemajú nič spoločné so vzkriesením Pána Ježiša Krista.

Boli prevzaté z pohanských náboženstiev.

Milé deti,
nezabúdajte na skutočný význam
Veľkej noci.

mg

Posviacka kostola a fary

Drahí bratia a sestry, v našom zbore chystáme výnimočnú slávnosť a síce, posviacku kostola a farského bytu. Posviacka je plánovaná na 08.05.2016. Aj touto cestou vás všetkých srdečne pozývame a prosíme o modlitby aj za tento vzácný čas.

Mamičky, detičky – príd'te medzi nás! Od novembra 2015 sa stretávame s mamičkami na materskej dovolenke a ich detičkami v **Mami klube**. V zborovej miestnosti sme pripravili detský kútik z darovaných hračiek a nábytku. Naše stretnutia trávime pri hre s deťmi v rozhovoroch a zdieľaní sa, pri čaji, či káve. Súčasťou stretnutí sú aj krátke vyučujúce príbehy pre deti, ale aj mamičky, spev detských piesní, je tu priestor aj pre spoločné kreatívne aktivity. Našou túžbou je, aby sme mohli vnímať Božiu blízkosť a aby sme sa aj skrze tieto stretnutia priblížili k živému Pánovi Ježišovi Kristovi. Čas stretnutí je **každý štvrtok od 9:30 do 11:30** hod. Aj touto cestou pozývame všetky mamičky a ich detičky. Tešíme sa na každého!

Nedeľná besiedka stretáva každú nedeľu počas služieb Božích od 9.00 hod, okrem vianočných a letných prázdnin. Je určená deťom do 12 rokov. Formou deťom blízkou sa zamýšľame nad životom Pána Ježiša, rozprávame si o dôležitosti a spôsoboch modlitby. Pripravujeme rôzne aktivity, ako je kreslenie, modelovanie a rôzne tematické hry a piesne.

O cirkevnej materskej škole sa v našom zbore hovorí už niekoľko rokov. Uvedomujúc si, že je to záležitosť najmä duchovná a veľmi náročná po každej stránke, je pomaly nemožné, aby to človek dokázal zrealizovať z vlastných síl. Preto každú oblasť ohľadom škôlky predkladáme Pánu Bohu na modlitbách každú nedeľu o 19:00 hod. v kostole. Budeme radi, keď sa k nám pridáte v tomto modlitebnom zápase. Ako sme už spomínali, je našou túžbou, aby aj mladá generácia vyrastala v poznaní a prijatí Božej lásky a so všetkým, čo to obnáša. Zároveň chceme poskytnúť vyučovanie anglického jazyka každý deň hravou formou. Vďaka Pánu Bohu máme skompletizovanú projektovú dokumentáciu a stavebné povolenie na realizáciu stavby v podkrovných priestoroch kostola a fary. Veľmi sa tešíme tomu, že sa už pracuje na stavbe škôlky a vďaka Bohu a usilovným ľuďom každým dňom niečo pribudne. Podľa usmernenia z ministerstva školstva by sa mohol zápis na školský rok 2016-2017 uskutočniť v mesiaci máj 2016.

Dôležité kontakty:

Námestná farárka: Mgr. Anna Belanji, tel. č.: 0918/828 050

Zborový dozorca : Ing. Ján Pavlík, PhD., tel. č.: 0903/175 627

Adresa: Evanjelický a. v. farský úrad,
Hviezdoslavova ulica 142, 033 01 Liptovský Hrádok
lipt.hradok@ecav.sk

V prípade záujmu o krst, sobáš, pohreb, návštevu v domácnosti, či v nemocnici, spovede, prislúženia Večere Pánovej, osobného rozhovoru, duchovného poradenstva, môžete zavolať sestre farárke.

Hrádocký prameň vydáva pre vnútornú potrebu zboru CZ ECAV na Slovensku Liptovský Hrádok. Náklad 150 ks.

Na príprave tohto čísla sa podieľali: Z. Karabínová, A. Belanji, M. Belanji, M. Macková, M. Gabčová, S. Čúzyová, A. Kubovčík, L. Karabín, R. Vdovjak

